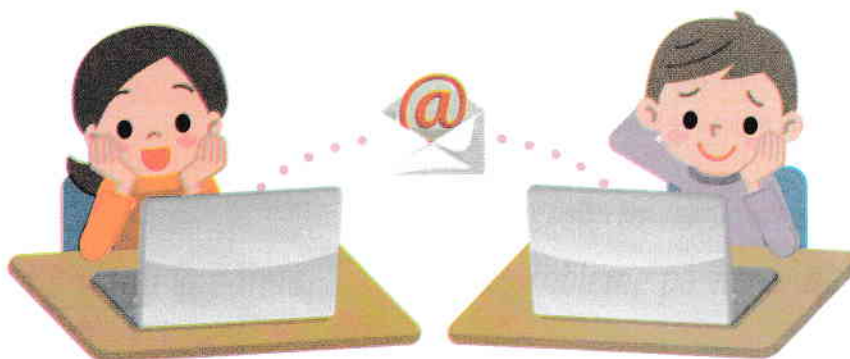

@vacantadevara.eu

Scrisorile verii

Caiet de vacanță

clasa I

Ediția a III-a

Scrisoarea I – se poate citi la pagina **6**

În care se vorbește despre o cățelușă și puii ei și despre un purceluș căruia îi este dor de familia lui.

Scrisoarea II – se poate citi la pagina **12**

În care aflăm că Picăturica descoperă care este rostul ei în natură.

Scrisoarea III – se poate citi la pagina **20**

În care este vorba despre cum a descoperit Lulu culorile și le-a adus papagalilor, ca să aibă penele colorate.

Scrisoarea IV – se poate citi la pagina **28**

În care este vorba despre Sonerie, un ceas deșteptător care își caută prieteni de joacă.

Scrisoarea V – se poate citi la pagina **36**

În care se povestește despre cum Vrăjitoarea Rea a aruncat o vrajă asupra unei fete frumoase și harnice, transformând-o într-o albină.

Scrisoarea VI – se poate citi la pagina **44**

În care este vorba despre ce a pățit Dințișor după ce Paul a încercat să spargă o nucă între dinți.

Scrisoarea VII – se poate citi la pagina **52**

În care este vorba despre cum i-a apărut trompa lui Elefănțel.

Scrisoarea VIII – se poate citi la pagina **60**

În care se vorbește despre un cerb care era foarte încrezut.

Scrisoarea IX – se poate citi la pagina **66**

În care este vorba despre întâlnirea dintre un elf micuț și un trol.

către: matei@vacantadevara.eu

subiect: Babe

Dragă Matei,

Zilele trecute am văzut un film captivant: *Babe – Cel mai curajos porc din lume*. Acest porcușor are un grup de prieteni foarte nostim: Ferdinand, o rață ce se crede cocoș, sau Fly, o cățelușă căreia îi spune „mama”. Cu ajutorul câinelui și al oilor, Babe învață că un porcușor poate deveni orice își dorește: chiar cel mai vestit porcușor ciobănesc din toate timpurile.

După ce am văzut filmul, am hotărât că trebuie neapărat să citesc cartea. Și uite, pentru că sunt abia la început cu lectura ei, îți trimit și ție un fragment, să îmi spui ce părere ai!

Cu drag,
Irina 😊

În curtea fermei, Fly, cățelușă collie, cu blana albă cu negru, începea să-și învețe puii ce au de făcut. De la o vreme încoace, puii lui Fly începuseră, din instinct, să se arate interesați de tot ceea ce se mișca. Erau gata să mână toate ființele înainte, să le aducă înapoi, să le mână spre dreapta sau spre stânga, adică să se poarte cu toate ființele de parcă ar fi făcut parte dintr-o turmă. La început se arătau foarte interesați de gândaci, dar acum Fly era de părere că puii se puteau ocupa de vietăți mai mari.

I-a pus să se ocupe de rațele doamnei Hogget.

Puii lui Fly începuseră deja să se miște precum câinii ciobănești, părând mai degrabă că se târăsc și nu că merg, ținându-și capetele aplecate și urechile ciulite, având ochii ațintiți asupra păsărilor care măcăneau supărate și mânădu-le prin curte.

– Bravo, spuse Fly. Acum, lăsați-le în pace. Vine stăpânul.

Rațele au pornit bombănind spre heleșteu, iar cei cinci câini se uitau la fermierul Hogget cum cobora din Land Rover.

Hogget a scos ceva dintr-o ladă aflată în partea din spate a mașinii și a intrat în grajd.

- Ce era aceea, mamă? vru să știe unul dintre căței.
- Un porc. Haideti să vă arăt! spuse cățelușa collie.

Auzind că vorbea cineva, purcelușul privi repede în sus, lăsându-și capul într-o parte și uitându-se atent la căței.

Văzând ființa aceea mititică cum stătea singură în boxa goală, Fly se înduioșă. Deja regreta că spusese că porcii sunt proști, pentru că acesta nu părea a fi lipsit de inteligență. De asemenea, purcelușul avea un aer demn, stând așa, în picioare, într-un loc în care nu mai fusese nicicând și privind niște animale pe care nu le mai văzuse niciodată.

Cât de mult se deosebea purcelușul de oile prostuțe, care, atunci când zăreau un câine, o luau la fugă încotro vedeau cu ochii, strigând „Lupul! Lupul!” ca niște animale fără minte ce erau.

- Bună! spuse Fly. Cine ești?
- Eu sunt Marele Alb, răspuse purcelul.
- Măi să fie! exclamă unul dintre cățeluși. Dacă ăsta-i Marele Alb, atunci mă întreb cum arată Micul Alb.

Toți cățelii începură să chicotească de mama focului, dar Fly le spuse cu asprime:

- Liniște! Nu uitați că acum cinci minute nici măcar nu știați cum arată un porc!

Apoi se întoarse către purcel și îi spuse cu blândețe:

- Cred că Marele Alb este rasa din care faci parte, dragul meu, dar eu voiam să aflu cum te numești.
- Nu știu, răspuse purcelul.
- Cum îți spunea mama ta pentru a te deosebi de frații și surorile tale? vru să știe Fly.

Căteaua regretă numaidecât faptul că îl întrebase pe micuț despre familia lui, fiindcă imediat ce auzi cele spuse de Fly, purcelușul se întristă. Fețișoara i se încreți toată, simți cum i se pune un nod în gât și reuși să spună cu voce tremurândă:

- Ne spunea tuturor la fel.
- Cum vă spunea, dragule?
- Babe, replică purcelușul.

Cățelușii chicotiră, dar mama lor îi liniști cu un mârâit, spunându-i apoi purcelușului:

- Dar ăsta-i un nume foarte frumos. Ți-ar plăcea să-ți spunem așa? Dacă ți-am spune „Babe”, te-ai simți ca acasă.

Când o auzi pe Fly vorbind astfel, purcelușul se întristă și mai tare și spuse în șoaptă:

- Vreau la mama!

Fly hotărî numaidecât să aibă grijă de purcelușul nefericit.

(Dick King - Smith, *Babe*)

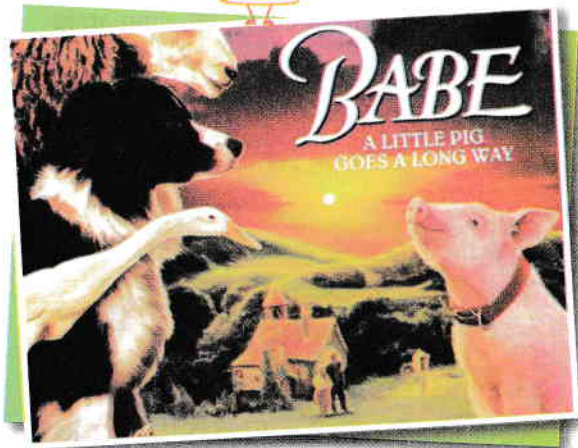

către: irina@vacantadevara.eu
subiect: Babe

Dragă Irina,

Îți mulțumesc pentru fragmentul pe care mi l-ai trimis. Acest lucru m-a făcut să îmi doresc să citesc și eu cartea. De aceea, te rog ca, după ce o termini, să mi-o împrumuți! Am văzut și eu filmul. Mi-a plăcut foarte mult. Îți trimit și ție informațiile pe care le-am aflat despre acest film, dar și despre autorul cărții.

Te salut,
Matei 😊

- ✓ Filmul *Babe - Cel mai curajos porc* din lume a apărut în 1995. Un an mai târziu, în 1996, a primit un premiu Oscar și un premiu *Globul de aur*.
- ✓ *Dick King - Smith* este un scriitor britanic. În afară de *Babe*, alte cărți ale sale, foarte îndrăgite de copii, sunt: *Șoarecii lui Graur*, *Harry și Mad*, *Căluțul-de-apă* sau *Copilul zăpăcit*.

către: irina@vacantadevara.eu, matei@vacantadevara.eu
subiect: Babe

Dragii mei prieteni,

Mă bucur că ați ales să mă citiți. Aș vrea acum să ne jucăm împreună. V-am pregătit câteva surprize. Sunt convinsă că, isteți cum vă știu, totul va fi plăcut și distractiv pentru voi.

Vă îmbrățișez cu drag,
Rășfoici 😊

Împreună cu Rășfoici!

Recitește cu atenție textul, pentru a rezolva cerințele de mai jos.
Pentru fiecare activitate realizată corect vei primi câte 2 puncte.

1 Încercuiește varianta potrivită de răspuns.

a) Purcelușul despre care se vorbește în text se numește:

Hogget; *Babe;* *Fly.*

b) Întâmplările descrise în text se petrec la:

stână; *heleșteu;* *ferma domnului Hogget.*

c) Când l-a văzut pe purceluș, cățelușa:

se înveseli; *se întristă;* *se înduioșă.*

Am primit _____ puncte.

2 În text se vorbește și despre alte viețuitoare. Notează trei dintre acestea.

a) _____

b) _____

c) _____

Am primit _____ puncte.

3 Cine realizează, în text, acțiunile descrise de fiecare dintre cuvintele de mai jos?

a) *bombăneau:* _____ ;

b) *chicoteau:* _____ ;

c) *regreta:* _____ .

Am primit _____ puncte.

4 Răspunde la întrebările de mai jos.

a) Despre ce animale se spune în text că Babe nu le mai văzuse niciodată?

b) Din ce rasă de purceluși face parte micul Babe?

c) Ce s-a întâmplat cu purcelușul Babe atunci când a fost întrebat de familia lui?

Am primit _____ puncte.

5 Selectează, din text, trei perechi de cuvinte, după modelul dat: *asprime - blândețe.*

a) _____

b) _____

c) _____

Am primit _____ puncte.

Un nou prieten: Sonerici!

Concentrează-te, pentru a rezolva cerințele de mai jos.
Pentru fiecare activitate realizată corect vei primi câte 2 puncte.

- 1 Atunci când a fost cumpărat din târg de către domnul Hogget, Babe cântărea 27 de kilograme. Scrie:

a) vecinii numărului 27;

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

b) două numere impare mai mici decât 27;

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

c) două numere mai mari decât 27.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Am primit _____ puncte.

- 2 Reamintește-ți despre ce animale se vorbește în text. Grupează-le după modelul dat.

animal care are aripi	animal care are patru picioare	animal care are două picioare
_____	_____	_____

Am primit _____ puncte.

Hoinari prin vacanță!

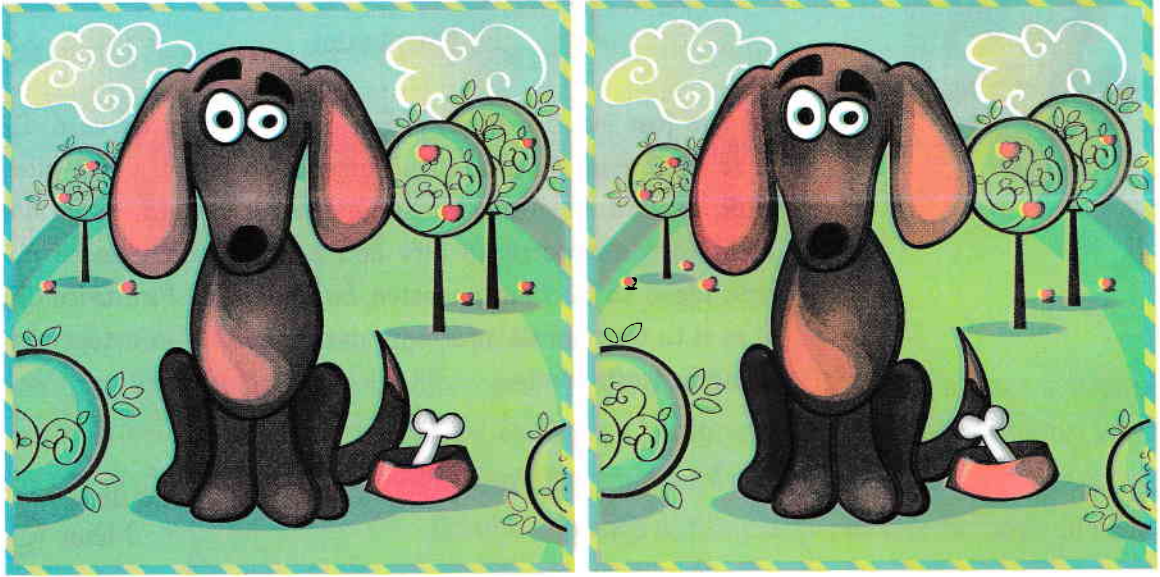

„Border Collie este o rasă de câini care își are originea în zona de frontieră dintre Scoția și Anglia. Câinii din rasa Border Collie sunt considerați a fi foarte inteligenți și înțelegători și adesea sunt menționați drept cei mai inteligenți dintre toți câinii. Ei sunt folosiți pentru păzitul turmelor, deși în prezent mai sunt folosiți pentru alte activități precum: salvările turiștilor pierduți în zonele montane, detectarea urmelor după miros, în probe de dresaj sau drept câini de companie. Câinii Border Collie sunt în general rezervați față de persoanele străine, dar sunt foarte atașați de stăpânii lor și de persoanele pe care le cunosc.”

(https://ro.wikipedia.org/wiki/Border_Collie)

- 1 Micul Babe este de părere că între cele două tablouri există cinci diferențe. Tu ce crezi? Are dreptate? Hai să le căutăm împreună și să le încercuim!

Spune-ți părerea!

- 1 De crezi că se spune despre câine că este cel mai bun prieten al omului?

- 2 Un câine merită să fie iubit? De ce?

- Care este imaginea ce ți se potrivește după ce ai realizat toate activitățile propuse de prietenii tăi? Încercuiește-o!

Respect pentru oameni și cărți

Scrisoarea II

În care aflăm că Picăturica descoperă care este rostul ei în natură.

către: buni_Ma@vacantadevara.eu

subiect: Întâmplări cu Picăturica

Dragă buni,

Am fost într-o zi în parc. Era o zi frumoasă de vară. Dar ce să vezi? Așa, dintr-odată, a început să plouă. Era o ploaie caldă de vară. Picăturile îmi șiroiau plăcut pe față. M-am gândit la cât de importantă este apa pentru viață. Așa că mi-a venit ideea să îți trimit povestea *Întâmplări cu Picăturica*. Știu că ai și tu tot felul de informații despre apă. Abia aștept să mi le împărtășești și mie.

Cu drag,
Mihai 😊

Era o zi călduroasă de vară. Soarele mângâia cu dărnicie tot ceea ce întâlnea. Undeva, în văzduh, se afla Împărăția picăturilor de apă peste care domnea de veacuri Norul. Acesta avea o mulțime de copii, printre care se afla și Picăturica. Era tare drăgălașă și ascultătoare. Toți o iubeau. Veni însă vremea să își afle rostul, așa ca tata-Norul o luă într-o călătorie. Au admirat împreună minunățiile pământului.

– Vezi întinderile de grâne, pădurile și pomii de tot felul? Au mare nevoie de tine, să a j u ț i plantele să crească și să rodească.

– Cum așa, tată? Eu sunt atât de mică și de firavă. Cum îi pot ajuta?

– Să îți povestesc. O să chem Vântul Vijelios care o să mă plimbe deasupra pământului și o să mă scuture atât de tare, încât toate picăturile din împărăție or să cadă rând pe rând pe pământ.

– Și eu?

– Și tu.

– Mi-e frică!

– Să nu îți fie! După un timp o să ne întâlnim iar în împărăția noastră.

– Cum așa?

Dar norul n-a mai avut timp să răspundă. Vântul Vijelios l-a scuturat tare și repede, deschizând calea spre pământ mulțimii picăturilor de ploaie. Picăturica nu mai avu timp să mai întrebe ceva. S-a luat de mână cu surorile sale și a pornit ca pe un tobogan al aerului. S-a trezit mai târziu pe un fir

de iarbă. Era rotundă și sclipea ca o perlă. Se simțea atât de puternică! „Poate că nu e rău în lumea aceasta”, se gândi ea. Soarele o mângâie delicat cu raza sa arzătoare. Deodată se simți ușoară, din ce în ce mai ușoară, și începu să se ridice răsfățată de raza toropitoare. Ajunse iar în împărăția picăturilor de apă, unde Norul o aștepta curios.

– Cum a fost?

Picăturica însă deja fusese luată de Vânt și ateriză cu repeziciune pe un val înspumat, la malul mării. Vântul a ridicat-o apoi și a dus-o pe mâna fierbinte a unui băiețel. Nu a poposit prea mult, pentru că s-a evaporat și s-a oprit drept în brațele Norului.

– A fost incredibil, tată! Abia aștept să călătoresc iar.

Credeți că Vântul a lăsat-o să se odihnească? Aș! De data aceasta, Picăturica a ajuns la tulpina unui fir de porumb. Îi era atât de sete pământului, încât a înghițit-o îndată. A străbătut tuneluri întunecoase pe sub pământ, a hrănit tot felul de plante și a ajuns după un timp într-un firicel de apă care a tâșnit la suprafața pământului și a început să curgă. În calea

lui s-a unit cu alte firicele, formând ape din ce în ce mai mari: pâraie, râuri, fluvii. În final, a ajuns într-o apă foarte întinsă: o mare. Picăturica abia a reușit să își tragă sufletul.

Când a ajuns iar acasă, Norul i-a spus că multe se vor schimba, pentru că urmează să vină Vântul cel Rece. Așa că Picăturica, pe măsură ce cobora din văzduh, s-a transformat într-o prințesă de toată frumusețea și a îmbrăcat o rochiță argintie și dantelată. Vântul a dus-o la fereastra unei case și a văzut câtă bucurie le aduc oamenilor Sărbătorile. După aceasta, s-a oprit pe derdeluș și s-a ascuns în bulgări mari și mici sau pe nasul Omului de zăpadă, a coborât cu săniuța sau cu schiurile la poalele pârtiei.

Într-o zi a ajuns, printr-o instalație, pe niște mâini care spălau vasele, iar în altă zi chiar în oala cu supă... Picăturica nu avea o clipă de odihnă. A înțeles care este rostul ei. Fără ea și suratele ei, oamenii plantele și animalele ar muri. Era obosită, dar fericită că era atât de importantă.

(Maria Comănescu)

